ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ତେରୋତିଅମ୍ଭ ଅଂଶ

ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ତ୍ରିମୁଖୀ ପ୍ରୟୋଗର ଉନ୍ମୋଚନ: ବାଇବେଲୀୟ ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001ର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ବୁଝିବା

Jeff Pippenger

2024-03-03

୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ, ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିରିମିୟଙ୍କ "ପୁରୁଣା ପଥମାନ" କୁ ପୁନର୍ବାର ନେଇଗଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗର ନିୟମକୁ ପୂର୍ବରୁହିଁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ।

> ଏହିପରି ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ପଥମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ, ଏବଂ ଦେଖ, ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାର, ଭଲ ପଥ କେଉଁଠି ଅଛି, ଏବଂ ସେହିଥିରେ ଚାଲ; ତେବେ ତୁମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେ ସେହିଥିରେ ଚାଲିବୁ ନାହିଁ। ପୁନଃ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲି, କହିଲି, ତୂରୀର ଶବ୍ଦ ଶୁଣ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେ ଶୁଣିବୁ ନାହିଁ। ଯିରିମିୟ ୬:୧୬, ୧୭।

ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ, ସେମାନେ ବିଶ୍ରାମ (ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା) ପାଇବେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ପହାରାଦାରମାନଙ୍କୁ ତୁରୀର ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଅନ୍ତକୁ ସର୍ବାଧିକ ସଠିକ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଏହିପରି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ତୁରୀର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ତୁରୀ, ଯାହା ସପ୍ତମ ତୁରୀ, ଯାହା ତୃତୀୟ ହାୟ।

ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଜନମାନେ ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଚାଲିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଚିହ୍ନଟ ହେଲା ଯେ ପ୍ରଥମ ହାୟର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଐତିହାସିକ ନେତାଙ୍କୁ (Mohammed) ସୂଚିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କାମ କରିଥିଲା (Osman)। ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଗଲା ଯେ ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ତୁରୀର ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ମଧ୍ୟ ତୁରୀକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ନେତାମାନେ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ଏହା ସ୍ୱୀକୃତ ହେଲା ଯେ Osama bin Laden ହେଉଛନ୍ତି ତୃତୀୟ ହାୟର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ନେତା।

ମହମ୍ମଦ ଆରବିଆ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲେ, ଏବଂ ଓସ୍ମାନ ତୁର୍କୀର ଓଟୋମାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ଥିଲେ, ଏବଂ ଓସାମା ବିନ ଲାଦେନ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଇସ୍ଲାମିକ ଆତଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଯଦ୍ୟପି ସେ, ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପରି, ଜଣେ ଆରବିୟ ଥିଲେ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରାଗଲା ଯେ ପ୍ରଥମ ହାୟ ରୋମର ସେନାବାହିନୀକୁ ଆଘାତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ ରୋମର ସେନାବାହିନୀକୁ ବଧ କରିଥିଲା। ପରେ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ କୁ ସେହି ସମୟବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରାଗଲା, ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ ରୋମର ସେନାବାହିନୀକୁ (ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ) ଆଘାତ କରିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ନିଜର ଉପସଂହାରକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ, ନାଗ, ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ତ୍ରିବିଧ ସଂଘକୁ ନିଜର ଜାତୀୟ ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ ସମର୍ପଣ କରିବା ସହିତ, ସେ ରୋମର ସେନାବାହିନୀକୁ ବଧ କରିବ।

ଏହା ଚିହ୍ନିତ ହେଲା ଯେ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ହେଉଛି ଦୁଇଟି ଶକ୍ତିର ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ପୃଥିବୀୟ ପଶୁ। ପୃଥିବୀୟ ପଶୁର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ସେ ମେଷଶାବକରୁ ନାଗରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ଶିଙ୍ଗ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀୟ ପଶୁର ଶକ୍ତି ଥିଲା ଗଣତନ୍ତ୍ରବାଦ ଓ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ, ଯାହା ପୃଥିବୀୟ ପଶୁର ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଏବେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ, ପୃଥିବୀୟ ପଶୁର ଏହି ଦୁଇ ଶକ୍ତି ସାମରିକ ଓ ଆର୍ଥିକ ଶକ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଇଛି। 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ତୃତୀୟ ଦୁଃଖର ଇସ୍ଲାମ ପୃଥିବୀକୁ

ଆଘାତ କଲା—ଯାହା ପୃଥିବୀୟ ପଶୁର ଏକ ପ୍ର ତୀକ—ପେଣ୍ଟ ାଗନକୁ, ଯାହା ତାହାର ସାମରିକ ପରାକ୍ର ମର ପ୍ର ତୀକ, ଏବଂ ନ୍ୟୁ ୟର୍କ ସହରର ଟୁଇନ୍ ଟାୱରମାନଙ୍କ ୁ, ଯାହା ତାହାର ଆର୍ଥିକ ଶକ୍ତ ିର ପ୍ର ତୀକ।

ଯେତେବେଳେ ଏହା ମଧ ଚିହ୍ନଟ ହେଲା ଯେ ପ୍ରଥମ ହାୟର ଆରମ୍ଭିକ ଇତିହାସ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ସମାପ୍ତିକ ଇତିହାସ—ଉଭୟେ—ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ଚିହ୍ନଟ ହେଲା ଯେ ତୃତୀୟ ହାୟର ଆଗମନ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟର୍କର ମହାନ ଭବନମାନେ ଭୂମିସାତ୍ କରାଯାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ପରିଚିହ୍ନତ ହେଲା ଯେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

> "ମୁଁ ଘୋଷଣା କରିଛି ଯେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଏକ ଜ୍ୱାରତରଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ବିଲୁପ୍ତ କରାଯିବ—ଏମିତି କଥା ଏବେ କି ଆସୁଛି? ଏହା ମୁଁ କେବେ କୁହିନାହିଁ। ସେଠାରେ ଏକ ପରେ ଏକ ତଳା ଉପରେ ତଳା ହୋଇ ଉଠୁଥିବା ସେହି ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖୁଥିବା ବେଳେ, ମୁଁ କହିଛି, 'ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ ପୃଥିବୀକୁ କମ୍ପିତ କରିବା ପାଇଁ ଉଠିବେ, ସେତେବେଳେ କିଏବା ଭୟାବହ ଦୃଶ୍ୟ ସଂଘଟିତ ହେବ! ତାହା ପରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1–3 ର ବଚନଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସମଗ୍ର ଅଠାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆସୁଥିବା କଥାବଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ସଚେତନବାଣୀ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଉପରେ ବିଶେଷକରି କ'ଣ ଆସୁଛି, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ବିଶେଷ ଆଲୋକ ନାହିଁ; କେବଳ ଏତିକି ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଏକ ଦିନ ସେଠାର ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଘୂରଣ ଓ ଉଲଟାଉଥିବା କ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଭଙ୍ଗିପଡ଼ିବ। ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଲୋକ ଅନୁସାରେ, ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ବିନାଶ ପୃଥିବୀରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏକ ମାତ୍ର ବାକ୍ୟ, ତାଙ୍କର ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ଶକ୍ତିର ଏକ ସ୍ପର୍ଶମାତ୍ର, ଏବଂ ଏହି ବିଶାଳ ସଂରଚନାଗୁଡ଼ିକ ପତିତ ହେବ। ଏମିତି ଦୃଶ୍ୟ ଘଟିବ ଯାହାର ଭୟାନକତାକୁ ଆମେ କଳ୍ପନା କରିପାରୁନାହୁଁ।" Review and Herald, July 5, 1906.

"ଜଗତରେ ଥିବା ବିନାଶ" ହେଉଛି ଇସ୍ଲାମର ଚରିତ୍ର, କାରଣ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ, ଏକାଦଶ ପଦରେ ଏହାର ଚରିତ୍ରକୁ ଅପଲ୍ଲିଓନ ଓ ଅବଦ୍ଦୋନ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

> ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଣେ ରାଜା ଥିଲେ, ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତର ଦୂତ; ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଇବ୍ରୀ ଭାଷାରେ ଅବାଦ୍ଦୋନ, କିନ୍ତୁ ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ତାଙ୍କର ନାମ ଅପଲ୍ଲିଓନ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୯:୧୧ (ନାଇନ୍ ଇଲେଭେନ୍)।

ଇସଲାମ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ରାଜାଙ୍କ ନାମ, କିମ୍ବା ଚରିତ୍ର, ଯାହା ଦୁଇଟି ନାମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ହିବ୍ରୁ ଓ ଗ୍ରୀକ—ଉଭୟ ଭାଷାରେ—"ମୃତ୍ୟୁ" ଓ "ବିନାଶ" ଅର୍ଥ କରେ; ଏବଂ ଏହା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟର୍କର ମହାନ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଭୁଇଁସାତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି ସମୟରୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାର, ପଦ 1 ରୁ 3 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂରଣ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଉତ୍ପତ୍ତି ପୁସ୍ତକରେ ଇସ୍ଲାମର ବନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖରେ "ବନ୍ୟ ଆରବୀୟ ଗଧା" ପାଇଁ ଥିବା ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ସେହି ପଦ୍ୟରେ "ବନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଥିଲା। ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରତୀକ ହେଉଛି ଅଶ୍ୱ-ବଂଶ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ ଏହାକୁ ଏକ ଯୁଦ୍ଧ-ଅଶ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଥିଲା। ହବକ୍କୁକଙ୍କ ପବିତ୍ର ଚାର୍ଟମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଯାହାକୁ ନେଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ "ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଯିବ ନାହିଁ," ସେଠାରେ ମଧ ଇସ୍ଲାମକୁ ଯୁଦ୍ଧ-ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଥିଲା।

> ତାହାପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମେ ଗର୍ଭବତୀ ଅଛ, ଏବଂ ଜଣେ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ ଦେବ; ତାହାର ନାମ ଇଶ୍ମାଏଲ୍ ରଖିବ; କାରଣ ପ୍ରଭୁ ତୁମ ଦୁଃଖକୁ ଶୁଣିଛନ୍ତି। ଏବଂ ସେ ଜଣେ ବନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ହେବ; ତାହାର ହାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବିରୋଧରେ ରହିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ହାତ ତାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ରହିବ; ଏବଂ ସେ ନିଜ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବାସ କରିବ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 16:11, 12.

ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ଜନ୍ମର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ଏକ "ସଂଯମ" ସହ ଜଡିତ ଥିଲା, ଯାହା ପରେ ଇସ୍ଲାମ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରତୀକରେ ପରିଣତ ହେଲା।

> ଏବେ ଅବ୍ର ାମଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟ । ସାରାୟୀ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସନ୍ତ ାନ ଜନ୍ମ ଦେଇନଥିଲେ; ଆଉ ତାଙ୍କ ର ଜଣେ ଦାସୀ ଥିଲା, ଜଣେ ମିଶରୀୟା, ଯାହାର ନାମ ହାଗର ଥିଲା। ଏବଂ ସାରାୟୀ ଅବ୍ର ାମଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଏବେ ସଦାପ୍ର ଭୁ ମୋତେ ସନ୍ତ ାନ ପ୍ର ସବ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି; ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ମୋର ଦାସୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଆ; ସମ୍ଭ ବତଃ ମୁଁ ତାହାର ଦ୍ୱ ାରା ସନ୍ତ ାନ ପାଇପାରିବି। ଏବଂ ଅବ୍ର ାମ ସାରାୟୀଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ। ଆଦିପୁସ୍ତ କ 16:1, 2.

ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇସ୍ଲାମର ସେହି ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖରେ ହିଁ, ଆତ୍ମସମର୍ପଣକୁ ବିଶେଷ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି। ଆତ୍ମସମର୍ପଣର ଧାରଣା ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମର ମୌଳିକ ଆଧାର। "ଇସ୍ଲାମ" ଶବ୍ଦଟି ଦୁଇଟି ଆରବୀ ଶବ୍ଦ—"ସଲାମ୍," ଯାହାର ଅର୍ଥ "ଶାନ୍ତି", ଏବଂ "ଆସ୍ଲାମା," ଯାହାର ଅର୍ଥ "ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବା" କିମ୍ବା "ଶରଣାଗତ ହେବା"—ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି। ଇସ୍ଲାମ ଶିଖାଏ ଯେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାକୁ ଆଲ୍ଲାହ୍ (ଈଶ୍ୱର)ଙ୍କ ଇଚ୍ଛାର ଅଧୀନ କରିବା ଉଚିତ। ସାରା ଯେତେବେଳେ ବୁଝିଲେ ଯେ ହାଗାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେବା ପାଇଁ ଆବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରି ସେ ଏକ ଖରାପ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଇଥିଲେ, ସେ ହାଗାରଙ୍କୁ କଠୋରଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଆବ୍ରାହାମଙ୍କର ଅନୁମତି ପାଇଲେ, ଯାହାର ଫଳରେ ହାଗାର ଆବ୍ରାହାମଙ୍କ ଗୃହରୁ ପଳାଇଗଲେ। ସେଠାରେ ସେ ଦୂତଙ୍କଠାରୁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ପାଇଲେ।

> କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାମ୍ ସାରାୟୀଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମର ଦାସୀ ତୁମ ହସ୍ତରେ ଅଛି; ତୁମ ପ୍ରସନ୍ନତା ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କର। ଏବଂ ସାରାୟୀ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ କଠୋରଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଗଲା। ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାହାଙ୍କୁ ମରୁଭୂମିରେ ଜଳସ୍ରୋତ ପାଖରେ, ଶୂରକୁ ଯିବା ପଥର ଜଳସ୍ରୋତ ପାଖରେ ମିଳିଲେ। ସେ କହିଲେ, ହାଗର, ସାରାୟୀଙ୍କ ଦାସୀ, ତୁମେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛ? ଆଉ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛ? ସେ କହିଲା, ମୁଁ ମୋର ଗୃହସ୍ୱାମିନୀ ସାରାୟୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଯାଉଛି। ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ ଗୃହସ୍ୱାମିନୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯାଅ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ହସ୍ତତଳେ ନମ୍ରତାରେ ଅଧୀନ ହୁଅ। ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ ସନ୍ତାନବଂଶକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ାଇଦେବି, ଯେପରି ସେମାନେ ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରଚୁରତାରେ ଗଣନା କରାଯିବେ ନାହିଁ। ପୁନରାୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମେ ଗର୍ଭବତୀ ଅଛ, ଏବଂ ଜଣେ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ ଦେବ; ତୁମେ ତାହାର ନାମ ଇଶ୍ମାଏଲ ରଖିବ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ ଦୁଃଖଶୋକ ଶୁଣିଛନ୍ତି। ଆଉ ସେ ଜଣେ ବନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ହେବ; ତାହାର ହସ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରହିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ହସ୍ତ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରହିବ; ଏବଂ ସେ ତାହାର ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବାସ କରିବ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 16:6–12.

ଇସ୍ଲାମର ସଂଯମ, "ଆତ୍ମସମର୍ପଣ" ଯାହା ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମର ସ୍ୱଭାବକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଇସ୍ଲାମର ଭୂମିକା—ଏ ସବୁ ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖରେ ନିହିତ ଅଛି, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ତିନୋଟି ହାୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇସ୍ଲାମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଡିଏନଏକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିରିମିୟଙ୍କ ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିଲେ ଯେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ସାତର ଚାରିଜଣ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେ "ଚାରି ପବନ" ରୋକି ରଖାଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଇସ୍ଲାମର ଚାରି ପବନ ଅଟେ।

> "ଦୂତମାନେ ଚାରି ପବନକୁ ଧରି ରଖିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଏକ କ୍ରୁଦ୍ଧ ଘୋଡ଼ା ଭାବେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରାଯାଇଛି, ଯେହା ଛୁଟିଯାଇ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠଭାଗ ଉପରେ ଧାଇଁଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି, ତାହାର ପଥରେ ବିନାଶ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ବହନ କରୁଥିବା।" Manuscript Releases, volume 20, 217.

ଇସ୍ଲାମର "କ୍ରୁଦ୍ଧ ଘୋଡ଼ା", ଯାହା ସେହି "ଚାରି ପବନ" ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଶତ ଚୌଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବାବେଳେ "ନିରୋଧିତ" ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର "ପଥ"ରେ "ମୃତ୍ୟୁ ଓ ବିନାଶ" (Abaddon ଓ Apollyon) ବହନ କରନ୍ତି। ଯେପରି ହାଗର ଉପରେ ଆରୋପିତ ନିରୋଧ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଲକ୍ଷଣକୁ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରତୀକରେ ସ୍ଥାପନ କଲା, ସେପରି ଚାରି ପବନ ଓ କ୍ରୁଦ୍ଧ ଘୋଡ଼ା — ଉଭୟେ ନିରୋଧିତ; ଏବଂ ଏହି ତଥ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ସହିତ ଏହା ବୁଝାଗଲା ଯେ, ପ୍ରଥମ ହାୟର ଆରମ୍ଭ, Abubakarଙ୍କ ଐତିହାସିକ ଆଜ୍ଞାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇସ୍ଲାମ ଉପରେ ଥିବା ଏକ ନିରୋଧକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

> ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞ ା ଦିଆଗଲା ଯେ, ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ଘାସକୁ, କୌଣସି ସବୁଜ ବସ୍ତୁକୁ, କିମ୍ବା କୌଣସି ବୃକ୍ଷ କୁ କ୍ଷ ତି କରିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ କେବଳ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କ ଲଲାଟରେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ମୁଦ୍ର ା ନାହିଁ।

ପ୍ର   କାଶିତ ବାକ୍ୟ 9:4।

ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି ଭାବେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଆରମ୍ଭ—ଯାହା ତିନୋଟି ହାୟର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗରେ ପ୍ରଥମ ହାୟର ଆରମ୍ଭ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ—ସେହି ପଦ୍ୟରେ ଚାରି ଦୂତଙ୍କର ମୁକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଇସ୍ଲାମର ଦ୍ୱିତୀୟ ମହାନ ଜିହାଦର ମୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ତୂରୀ ଧାରଣ କରିଥିବା ଷଷ୍ଠ ଦୂତଙ୍କୁ ଏହା କୁହାଗଲା, “ମହାନଦୀ ଇଉଫ୍ରାଟିସ୍‌ରେ ବନ୍ଧା ଥିବା ସେହି ଚାରି ଦୂତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କର।” ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 9:14।

ଏହିପରି ଏହା ବୁଝାଯାଇଥିଲା ଯେ ତୃତୀୟ ହାୟର ଆରମ୍ଭରେ ଇସ୍ଲାମ ଉଭୟ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ ଓ ସଂଯତ କରାଯିବ, ଯାହା ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କର ସ୍ୱୟଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ।

> “ସେହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍ଧାରର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷାବସ୍ଥାକୁ ପହଞ୍ଚୁଥିବ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ସଙ୍କଟ ଆସୁଥିବ, ଏବଂ ଜାତିଗୁଡ଼ିକ କ୍ରୋଧିତ ହେବେ, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖାଯିବ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେଉ। ସେହି ସମୟରେ ‘ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା,’ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ନିଧିରୁ ଆସୁଥିବା ସତେଜତା, ଆସିବ, ଯାହା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରକୁ ଶକ୍ତି ଦେବ, ଏବଂ ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ଢାଳାଯିବା ସମୟରେ ସାଧୁମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ।” Early Writings, 85.

ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମର ଐତିହାସିକ ଅଭିଲେଖର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଗଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଯେ ପ୍ରଥମ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ଆରବୀୟ ଇସ୍ଲାମର ଯୁଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସଫଳତାଗୁଡ଼ିକୁ ଇସ୍ଲାମ “ପ୍ରଥମ ମହା ଜିହାଦ” ବୋଲି ବୁଝେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଚାରିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲେ ସେ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଓଟୋମାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଯୁଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଇସ୍ଲାମ “ଦ୍ୱିତୀୟ ମହା ଜିହାଦ” ବୋଲି ବୁଝେ। ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ ସହ ସମନ୍ୱୟରେ, ଇସ୍ଲାମ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ତୃତୀୟ ଏବଂ ଶେଷ ମହା ଜିହାଦ, 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ଯେପରି William Miller କେବେକି ଲେଖିଥିଲେ, “History and prophecy, doth agree.”

ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଆରମ୍ଭିକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ରେଖାକୁ ଏକାପରେ ଏକ ରଖି ପ୍ରତିନିଧିତ ମୁକ୍ତି ଏବଂ ସମକାଳୀନ ସଂୟମର “ରେଖା ଉପରେ ରେଖା” ପ୍ରୟୋଗକୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଇସ୍ଲାମ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଆଘାତ କରିବା ପରେ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି George W. Bush ତାଙ୍କର ଆତଙ୍କବାଦବିରୋଧୀ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କରି ଇସ୍ଲାମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ସଂୟମ ଆରୋପ କଲେ। ଇସ୍ଲାମର “କ୍ରୁଦ୍ଧ ଘୋଡ଼ା”ର ସମକାଳୀନ ମୁକ୍ତି ଏବଂ ସଂୟମକୁ ବାଇବେଲ, ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଆତ୍ମା, ଏବଂ ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲା।

ଯେମାନେ “ମେଷଶାବକଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ” କରି ମିଲରାଇଟ୍ ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି “ବିଶ୍ରାମ”କୁ ପାଆନ୍ତି, ଯାହା ହେଉଛି ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏଭଳି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ତାହାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଯେବେ ଜାତିମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହୁଅନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖାଯାଏ, ଯେପରି 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ହୋଇଥିଲା।

> “ସେହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍ଧାରର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷାବସ୍ଥାକୁ ପହଞ୍ଚୁଥିବ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ସଙ୍କଟ ଆସୁଥିବ, ଏବଂ ଜାତିଗୁଡ଼ିକ କ୍ରୋଧିତ ହେବେ, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖାଯିବ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେଉ। ସେହି ସମୟରେ ‘ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା,’ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ନିଧିରୁ ଆସୁଥିବା ସତେଜତା, ଆସିବ, ଯାହା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରକୁ ଶକ୍ତି ଦେବ, ଏବଂ ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ଢାଳାଯିବା ସମୟରେ ସାଧୁମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ।” Early Writings, 85.

ଯେମାନେ “ମେଷ୍ଠାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି” ଏବଂ ମିଲରାଇଟ୍ ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କୁ ପୁନଃ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି “ବିଶ୍ରାମ” କୁ ଲଭନ୍ତି, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଅଟେ, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ପ୍ରବଳ ଦୂତ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଅବତରଣ କରିବା ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

“ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଦେବଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଯାଉଛି। ଏକ ପ୍ରବଳ ଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ଗୌରବରେ ଆଲୋକିତ ହେବ।” Review and Herald, April 21, 1891.

ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟର୍କର ଅଟ୍ଟାଳିକାଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରାଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରବଳ ଦୂତ ଅବତରିଲେ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ଉତ୍ତରବର୍ଷା ଛିଟିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା। ଯେମାନେ ଯିରିମିୟାଙ୍କ ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପୁନର୍ବାର ନିୟୋଜିତ ହେଲେ, ଏବଂ “ବିଶ୍ରାମ”କୁ ପାଇଲେ, ଯାହା ଉତ୍ତରବର୍ଷା, ସେମାନେ ତା'ପରେ ଚିହ୍ନିଲେ ଯେ ଯିଶାୟାଙ୍କ “ବିଶ୍ରାମ ଓ ସତେଜତା” ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରବର୍ଷା ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଏହା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିବା ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ପରିଚୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ବିଶେଷକରି ସେହି “ଉପହାସକ ପୁରୁଷମାନେ” ଯେମାନେ “ଯିରୁଶାଲେମ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିଲେ”। ସେମାନେ ବୁଝିଲେ ଯେ ସେହି ପରୀକ୍ଷା ଦ୍ୱିମୁଖୀ ଥିଲା, କାରଣ ଏହା ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ସେତେଇ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ, ଏହା ସେହି ବାଇବେଲୀୟ ପଦ୍ଧତିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା ଯାହା ଉତ୍ତରବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲା।

ଯିହେଁ ସେ କହିଥିଲେ, “ଏହାହିଁ ସେହି ବିଶ୍ରାମ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ କ୍ଲାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେଇପାରିବ; ଏବଂ ଏହାହିଁ ସେହି ତାଜାପଣର ପୁନର୍ଜୀବନ।” ତଥାପି ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ହେଲା—ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି; ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ; ଯେପରି ସେମାନେ ଯାଇ, ପଛକୁ ପଡ଼ି, ଭଙ୍ଗ ହୋଇ, ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ି, ଧରା ପଡ଼ନ୍ତୁ। ଏହିକାରଣରୁ, ହେ ଉପହାସକାରୀ ଲୋକମାନେ, ଯେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଥିବା ଏହି ଜନମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରୁଛ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ। ଯିଶାୟ 28:12–14.

ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କରେ ଚଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ ଦିନର ଜନମାନେ ତାହାପରେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲେ ଯେ ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ, ଯାହା “ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଜନଙ୍କର ଅନୁଭବକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ,” ଏକ ଶ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟରେ “ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ” ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ଇତିହାସର ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରଥମେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ପରିଚିତ କରାଇଲା ଯେ ହବକ୍କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସହ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଓ ଏହାର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା। ତେଣୁ ହବକ୍କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର “ତର୍କ” ସେହି ବିଶ୍ରାମ ଓ ତୃପ୍ତିଦାୟକ ସତେଜତାର ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହାକୁ ଅବହେଳାକାରୀ ଲୋକମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। ବିଶ୍ୱସ୍ତ ବାଇବେଲ ଅଧ୍ୟୟନକାରୀମାନେ ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଯାଇଥିବାବେଳେ, ସେମାନେ ବୁଝିଲେ ଯେ କେବଳ ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଓ ହବକ୍କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ମାତ୍ର ଏକେଇ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହିପରି ଯିହିଜ୍କେଲ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଟେ।

ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଓ ସାନ୍ତ୍ୱନାର ଉତ୍ସ ଥିଲା: “‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି କେମିତି ପ୍ରବଚନ ଅଛି, ଯେ କୁହେ, ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଦୀର୍ଘିତ ହେଉଛି, ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନ ବ୍ୟର୍ଥ ହେଉଛି? ଏହିହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି.... ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନର ପରିଣତି ମଧ୍ୟ.... ମୁଁ କହିବି, ଓ ଯେ ବାକ୍ୟ ମୁଁ କହିବି, ତାହା ସିଦ୍ଧ ହେବ; ତାହା ଆଉ ବିଳମ୍ବିତ ହେବ ନାହିଁ।’ ‘ଇସ୍ରାଏଲ ଘରର ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି, ସେ ଯେ ଦର୍ଶନ ଦେଖେ, ତାହା ଅନେକ ଦିନ ପରେ ପାଇଁ, ଓ ସେ ଅତି ଦୂର ଭବିଷ୍ୟତର ସମୟ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରେ। ଏହିହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି; ମୋର କୌଣସି ବାକ୍ୟ ଆଉ ବିଳମ୍ବିତ ହେବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେ ବାକ୍ୟ ମୁଁ କହିଛି, ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ।’ ଏଜିକିଏଲ 12:21–25, 27, 28।” ଦ ଗ୍ରେଟ କଣ୍ଟ୍ରୋଭର୍ସି, 393.

1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଆଡଭେଣ୍ଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟକାଳ, ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ସେହି ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନର ଫଳ” “ଘଟିବ।” ପ୍ରଥମ ହାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ, ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ଉପରେ ଆରୋପିତ ହୋଇ, ତୃତୀୟ ହାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ହେଉଛି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ

ହଜାରଙ୍କ ର ମୁଦ୍ର ାଙ୍କ ନର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ। ଏହା 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ର ଇତିହାସ ମଧ ଅଟେ। ଏହା ସେହି ଇତିହାସ ମଧ , ଯେଉଁଠାରେ ଚୁକ୍ତ ିର ଦୂତଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ର ସ୍ତ ୂତ କରୁଥିବା ଦୂତଙ୍କ ର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପ ନ୍ନ ହୁଏ। ଏହା ସେହି ଇତିହାସ, ଯେଉଁଠାରେ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ଷଷ ୍ଠରୁ "ଅଷ୍ଟ ମ" ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ , ଯାହା "ସପ୍ତ ମଧ ରୁ ଗୋଟିଏ", ଏକ ରୂପାନ୍ତ ର ମାଧ ମରେ ଯାଆନ୍ତ ି। ଏହା ସେହି ଇତିହାସ, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ଏକାଦଶ ଅଧ ାୟରେ ଦୁଇ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ କ୍ତ ାଙ୍କ ୁ ରାସ୍ତ ାରେ ବଧ କରାଯାଏ।

କିନ୍ତୁ ସେହିପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ସତ୍ୟଟି ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କେବେ ବିଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ ବୋଲି ଯେହେତୁ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମୟଠାରୁ ଅଧିକ ଭାବେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କଥା କହୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଯେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଦିନମାନେ ନିକଟରେ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି," ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିବା "ସେହି ବାକ୍ୟମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ," ଏବଂ "ଏହା ଆଉ ବିଳମ୍ବିତ ହେବ ନାହିଁ।"

୧୮୬୩ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌କୁ ଅରଣ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କଲା, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୃତ ନ ହେଲେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ସହ କାଦେଶରେ ଯେପରି ସେ କରିଥିଲେ, ସେହି ଇତିହାସକୁ ପ୍ରଭୁ ୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ରେ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଆସିଲେ।

କାଦେଶକୁ ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ଦଶ ଗୁପ୍ତଚରଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା, ଏବଂ ମରୁଭୂମିରେ ଭ୍ରମଣର ସମୟକୁ ଆଣିଲା। ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଶେଷରେ ସେମାନେ ପୁଣି କାଦେଶକୁ ଫେରିଲେ, ଏବଂ ସେଠାରେ ମୋଶା ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ଶିଳାକୁ ଆଘାତ କଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001, ଶେଷ ପିଢ଼ୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ଆଉ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଦୀର୍ଘ କରିବେ ନାହିଁ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଆଲୋଚନା କରିବୁ।

> "ଇସ୍ରାଏଲର ଜଙ୍ଗଲୀ ଜୀବନର ଇତିହାସ କାଳର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇସ୍ରାଏଲର ମଙ୍ଗଳାର୍ଥେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା। ମରୁଭୂମିରେ ଘୁରିଘୁରି ଚାଲୁଥିବା ସେହି ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବହାର—ସେମାନଙ୍କର ଆଗପଛ ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରାରେ, ଭୁଖ, ତୃଷ୍ଣା ଏବଂ କ୍ଳାନ୍ତିର ସମ୍ମୁଖୀନତାରେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିର ଚମତ୍କାର ପ୍ରକାଶମାନତାରେ—ଏକ ଦିବ୍ୟ ଉପମା, ଯାହା ସମସ୍ତ ଯୁଗରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପାଇଁ ସତର୍କବାଣୀ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ। ଇବ୍ରୀମାନଙ୍କର ବିବିଧ ଅନୁଭବ କାନାନରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଗୃହ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଏକ ପାଠଶାଳା ଥିଲା। ଈଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜା ନମ୍ର ହୃଦୟ ଓ ଶିକ୍ଷାଗ୍ରାହୀ ଆତ୍ମା ସହିତ ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନିମୟ ପରୀକ୍ଷାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁନ୍ତୁ, ଯେପରି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ କାନାନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷିତ ହୋନ୍ତୁ।"
>
> "ଯେ ଶିଳା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ତାହାର ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ପ୍ରବାହିତ କଲା, ସେହିଟି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଥିଲା—ସେ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ଓ ପୀଡ଼ିତ ହେଲେ, ଯେପରି ତାଙ୍କର ରକ୍ତଦ୍ୱାରା ନଶ୍ୱର ମଣିଷର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ଏକ ଉତ୍ସ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରେ। ଯେପରି ସେହି ଶିଳାକୁ ଏକଥର ମାତ୍ର ଆଘାତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ 'ଏକଥର ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, ଯେଣୁ ସେ ଅନେକଙ୍କ ପାପ ବହନ କରନ୍ତୁ।' କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମୋଶା କାଦେଶରେ ଅବିବେକପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ସେହି ଶିଳାକୁ ଆଘାତ କଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେହି ସୁନ୍ଦର ପ୍ରତୀକ ବିକୃତ ହୋଇଗଲା। ଆମ୍ଭର ତାରକଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ବଳିଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା ନାହିଁ। ଯେପରି ସେହି ମହାନ ବଳିଦାନ କେବଳ ଏକଥର ହିଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେପରି ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହର ଆଶୀର୍ବାଦ ଖୋଜନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ନିବେଦନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ,—ଅନୁତାପପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ହୃଦୟର ଆକାଙ୍କ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଝାଡ଼ି ଦେବା। ଏପରି ପ୍ରାର୍ଥନା ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଘାଉଗୁଡ଼ିକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବ, ଏବଂ ତାହାପରେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରବାହିତ ହେବ ଜୀବନଦାୟକ ରକ୍ତ, ଯାହାର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ପ୍ରବାହିତ ଜୀବନ୍ତ ଜଳ।"

“କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ନିହିତ ଜୀବନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନମ୍ର ଆଜ୍ଞାପାଳନ ଦ୍ୱାରାହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ଦୈବୀ
ଅନୁମୋଦନ ପାଇବାର ଆଶା କରିପାରେ। କାଦେଶରେ ସେହି ପ୍ରବଳ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟର ସମୟରେ, ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବିରତ କୁହୁକୁହୁ ଓ ବିଦ୍ରୋହରେ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ମୋଶା ନିଜ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସାହାଯ୍ୟକଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହରାଇଦେଲେ; ସେ ଏହି ଆଜ୍ଞାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ, ‘ତୁମେମାନେ ଶିଳାକୁ କହ, ଏବଂ ସେ ତାହାର ଜଳ ପ୍ରସ୍ରବଣ କରିବ;’ ଏବଂ ଦୈବୀକ ଶକ୍ତି ବିନା ସେ ନିଜ ଅଭିଲେଖକୁ ଉକ୍ଣ୍ଠା ଓ ମାନବୀୟ ଦୁର୍ବଳତାର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା କଳଙ୍କିତ କରିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଗଲେ। ଯିଏ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର, ଅଡିଗ ଓ ନିଷ୍କାମ ଭାବେ ଦୃଢ଼ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲେ, ଏବଂ ରହିପାରୁଥାନ୍ତେ, ସେ ଶେଷରେ ପରାଜିତ ହେଲେ। ଇସ୍ରାଏଲର ସଭାସମ୍ମୁଖରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅପମାନ ହେଲା, ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇପାରୁଥାନ୍ତା, ଓ ତାଙ୍କର ନାମ ମହିମାନ୍ୱିତ ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତା।”

“ମୋଶାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଘୋଷିତ ହୋଇଥିବା ବିଚାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ବେଦନାଦାୟକ ଏବଂ ଅପମାନକର ଥିଲା,—ଯେ ସେ ବିଦ୍ରୋହୀ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। କିନ୍ତୁ ମଣିଷ କି କହିପାରେ ଯେ, ସେହି ଗୋଟିଏ ଅପରାଧ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଦାସଙ୍କ ସହିତ ଅତ୍ୟଧିକ କଠୋରତାରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ? ଈଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ ସେପରି ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ସେତେବେଳେ ଜୀବିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମଣିଷଙ୍କୁ କରିନଥିଲେ। ସେ ପୁନଃ ପୁନଃ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଥିଲେ, ଏବଂ ମଣିଷ ଯେପରି ନିଜ ମିତ୍ର ସହିତ କଥା କହେ, ସେପରି ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମୁଖେ ସମ୍ମୁଖେ କଥା କହିଥିଲେ। ମୋଶା ଯେତେ ପରିମାଣରେ ଆଲୋକ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଭୋଗ କରିଥିଲେ, ସେହି ସମାନ ପରିମାଣରେ ତାଙ୍କ ଅପରାଧିକତା ବଢ଼ିଯାଇଥିଲା।” Signs of the Times, October 7, 1880.